

رانندگی برای املا

خلاقیت یک آموزگار برای آموزش املا با رانندگی

● زهرا شاهرودی

آموزگار دبستان سجادیه، منطقه ۵ شش تهران

اشاره

بسیاری از آموزگاران در تدریس به ابتکار و خلاقیت دست می‌زنند. من هم برای اینکه از این قافله عقب نمانم، تصمیم گرفتم فعالیت «رانندگی و املا» را در زمینه‌ی خارج کردن روش‌های قبلی از تکرار و کسالت به اجرا درآورم.

چگونگی این فعالیت

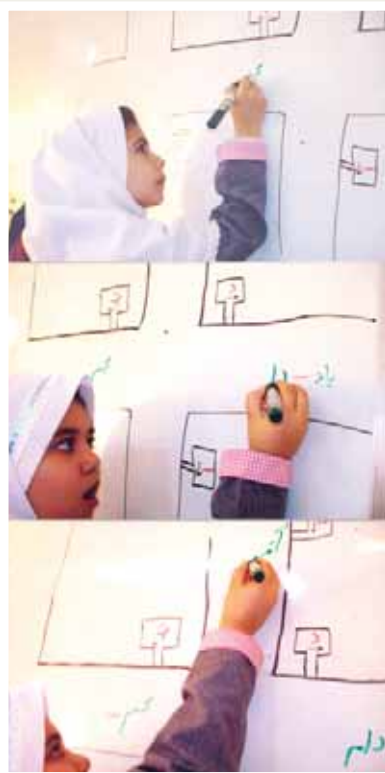
عکس‌العمل دانش‌آموزان در طول جلسه‌های تکراری املا مرا بر آن داشت تا آموزش را با بازی همراه کنم. گاه دیکته‌ی پاتخته‌ای چنان پس‌زننده می‌شد که دانش‌آموزان نسبت به آن علاقه نشان نمی‌دادند. بنابراین، در زنگ دیکته‌ی پاتخته‌ای روی تخته‌ی کلاس خیابان‌ها و چهارراه‌هایی رسم کردم و بر سر هر کوچه یا گذرگاه تابلوهایی کشیدم که روی هر یک حرف‌های الفبا را نوشته بودم. به دانش‌آموزانم توضیح دادم که هر کسی را صدا کردم، خود را مانند راننده‌ی خودرو نشان دهد و در حالی که اتومبیل خیالی خود را می‌راند، بیاید و کلمه‌ای که آن حرف را دارد، مقابل تابلوی مربوطه بنویسد. هر

کسی کارش را درست انجام داد، تشویق می‌شود و با همان شکل به جایش برمی‌گردد. آن‌هایی هم که اشتباهی داشتند، یک دور در کلاس می‌زدند، نفسی تازه می‌کردند و دوباره برمی‌گشتند تا اشتباه خود را اصلاح کنند. مثلاً اگر حرف (د) را نوشته بودم، دانش‌آموز باید کلمه‌هایی مانند «باد» و «سبد» را می‌نوشت که آن حرف را دارند.

هدف از این بازی

من در طراحی این آموزش و بازی به نتایج رسیدم:

۱. بالا بردن انگیزه‌ی یادگیری
۲. ایجاد فضای شاد آموزشی
۳. تشخیص صداها
۴. تقویت دقت دانش‌آموزان.

خبرگزاری فارس گزارش می‌دهد:

کوله‌پشتی‌های سنگین کلاس اولی‌ها + برنامه‌ی هفتگی

به‌طور میانگین وزن هر کتاب درسی ۳۳۰ گرم است؛ حال تصور شود دانش‌آموزان کلاس اولی چند کتاب، دفتر، تنقلات و لوازم‌التحریر جانبی را حمل می‌کنند؛ ساختار قامتی این دانش‌آموز در آینده چه خواهد شد؟

مادر یک دانش‌آموز کلاس اولی در تهران: «براساس برنامه‌ی هفتگی فرزندم، او باید هر روز با همه‌ی کتاب‌های خود به مدرسه برود.»

وی ادامه داد: «بحث فقط کتاب درسی نیست بلکه در کنار آن باید دفتر مشق و دفتر نقاشی هم باشد؛ اگر مدام، پاک‌کن، تراش، خط‌کش، لیوان آب و تغذیه کودک را هم در نظر بگیریم، کیف سنگین دانش‌آموز را تصور خواهید کرد.»

یکی از مسئولان اداره‌ی کل تربیت‌بدنی و سلامت آموزش و پرورش درباره‌ی خرید کیف برای دانش‌آموزان اظهار کرد: «در برخی مواقع می‌بینیم دانش‌آموزی که خودش ۱۷ کیلو است یک کیف چند کیلویی را حمل می‌کند.»

وی افزود: «افراد باید ۱۰ درصد وزن بدن خود، نسبت به حمل وسیله اقدام کنند در غیر این صورت، ضربه‌های فیزیکی و جسمی بدی را به بدن وارد می‌کنند.»

براساس گفته‌ی یکی از مسئولان سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش، «به‌طور میانگین وزن هر کتاب درسی ۳۳۰ گرم است؛ اگر دانش‌آموز سه کتاب را در روز حمل کند، یک کیلو به وزن کیف اضافه می‌شود و اگر دو تا سه دفتر نیز به آن اضافه شود در کل، دو کیلو بار را باید حمل کند!»

خانواده

از آنجا که پدر و مادر نسبت به سلامتی، شادابی و رفاه فرزندان خود حساس‌اند، باید بهترین نوع کیف و کوله‌پشتی را برای فرزندشان تهیه کنند. هم‌چنین باید نظارت داشته باشند که دانش‌آموزان کتاب‌ها، وسایل و مواد غذایی غیرضروری با خود به مدرسه نبرند و کیف خود را سنگین نکنند.

منابع

۱. هویدن، اج؛ بهداشت آموزشگاه‌ها و دانش‌آموزان، ترجمه‌ی ابوالفضل هشترودی، چهر، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۵.
۲. نوری، سیدمحمدرضا؛ بهداشت مدارس، واقعی، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۳.
۳. امام، مهدی؛ «کیف مدرسه»، مجله‌ی درد، شماره ۲۰، ۱۳۸۱.